

[Løvig Simonsen]

den holdning, hvorfor kommer man så ikke med det under udvalgsarbejdet og begynder at diskutere, hvordan man kunne løse det problem, således at vi kan sikre, at vi får minimale risici? Det er det, som vi andre har påpeget ved en udflytning.

Jeg kunne da forøvrigt give hr. Skrumsager Skau det gode råd at gå til sin partifælle hr. Holger Hansen og prøve på at få den anden del af beretningen om Miljøankenævnets sammensætning og karakter, som udvalget arbejder med. Der tror jeg nemlig, at hr. Skrumsager Skau ville få en viden om, at der også er nogle ting, som skal rettes i Miljøankenævnet. Det har vi diskuteret én gang. På det tidspunkt ønskede Venstre ikke at tage stilling, men at afvente den rapport.

Så havde hr. Skrumsager Skau et par bemærkninger om Sukkerfabrikkerne på Lolland. Jeg er da glad for, at hr. Skrumsager Skau også tager andre landsdele i betragtning, men så kan det så sandelig undre mig, at da vi havde et forslag til behandling om støtte just til det område, som jeg kommer fra, var der ingen støtte at finde hos det liberale Venstre. Der var ingen støtte at finde for at prøve på at afbøde virkningerne af lukningen af skibsværftet i Nakskov. Det, hr. Skrumsager Skau kommer med i den forbindelse, vil jeg desværre derfor betegne som hykleri.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at Venstre går ind for at lade klorfabrikken blive liggende på Islands Brygge, så længe der er produktionsgrundlag, og så længe det er økonomisk rentabelt – under nogle skrappe sikkerhedskrav.

Jeg har allerede nævnt, at rapporterne oplyser os om, at kloranlægget på Islands Brygge er et af de mest sikre i verden.

Med hensyn til Lolland vil jeg gerne sige ganske klart, at Venstre er gået ind for at hjælpe skibsværfterne gennem den skibsværftspakke, som vi var med til at vedtage her i huset.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jeg er nødt til at starte med noget af det, hr. Skrumsager Skau sagde. Han refererede, at også fru Margrete Auken under førstebe-

handlingen af dette forslag havde henvist til Miljøankenævnets behandling af sagen. Ja, det er korrekt, og det, hun sagde, var, at Miljøankenævnets afgørelse højst kunne gå i vores retning. Men det lå ganske klart, at fru Margrete Auken også støttede forslaget. Alt andet ville have været besynderligt. SF fremsatte selv det første forslag om at afvikle klorproduktionen på Sojakagefabrikken, nemlig i 1979.

Alle har, i hvert tilfælde i de seneste par år, været enige om, at klorproduktionen på Sojakagen er uheldigt placeret. Der er så nogle af os, der i mange år har ment, at den ikke bare var uheldigt placeret, men at den var katastrofalt placeret, hvis uheldet skulle ske. At der er en risiko, ligger klart. Man kan diskutere 10 pct. fra eller 10 pct. til, hvor stor den risiko er, men den er der, og den er under alle omstændigheder alvorlig, hvis uheldet sker.

Det, der selvfølgelig ikke er klart, er, om uheldet sker, og her er det altså sådan, at der er nogle herinde, der er villige til at løbe denne risiko på andres bekostning. Det er svært at forstå det anderledes, end at regeringspartierne er villige til at løbe risikoen for en katastrofe på Islands Brygge og bagefter stå og bortforklare, hvad det egentlig var, der skete.

Derfor handler denne sag jo i virkeligheden om, hvorvidt man har modet til at tage konsekvenserne af sine egne holdninger. Alle herinde – ja, med undtagelse af Fremskridtspartiet – giver udtryk for, at de er grønne partier, at de er miljøvenlige partier, og at de er partier, der vil sikre mod risici fra virksomheder, hvor den slags kan opstå.

Spørgsmålet er så, om det bare er synspunkter, eller om det er synspunkter, der forpligter.

Ja, for nogle er det øjensynlig synspunkter, der ikke forpligter. Heldigvis er vi da i den situation, at det for et flertal i Folketinget er synspunkter, der forpligter. Jeg vil godt understrege, at det ikke er den lette holdning at indtage og aldrig har været det. Det lette synspunkt er det, der bøjer af både over for fællestillidsmanden, over for medarbejderne på virksomheden og over for ledelsen, over for den ledelse, der truer med at flytte hele produktionen, og over for medarbejderne, som har været ude med – i hvert tilfælde for fællestillidsmandens vedkom-